

De Moeial

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur - 11de jaargang - nummer 4 - 17 november 1993.

Student Aid.

Voor het achtste jaar op rij gaat ook in februari '94 een aflevering van Student Aid door. Het zal alvast een gebeuren zijn in Gent, Antwerpen, Leuven, Kortrijk, Geel en nog enkele andere steden met studenten uit het hoger onderwijs. En zoals steeds zal er ruime mediabelangstelling voor zijn. Of ook de VUB er weer bij is, hangt misschien wel van jou af.

Van een "Derde Wereld" campagne, waarmee soms op spektakulaire wijze geld werd binnengerijfd, is Student Aid geëvolueerd naar een kritische studentenbeweging, niet wars van het vragen stellen bij onze "hulpverlening" aan het minder redzame Zuiden.

Koncreet gaat er ieder jaar in februari een door de media geschraagde, twee weken durende, studentenhapening door, die in het teken staat van de mondiale economische scheefrekkingsen. Traditioneel wordt hierbij een "Derde Wereld"-land in de kijker gesteld. Vorig jaar was dat Nikaragua. Zo niet het komende jaar. In '94 wordt er afgestapt van de fokus op één land (of in bredere context op één werelddeel). Student Aid '94 zal het probleem van de voedselveiligheid belichten. Een keuze waarover de vertegenwoordigers van de Vlaamse universiteiten en hogescholen (waaronder de VUB) het al afgelopen juli eens werden. Dat dit nog voor de aanvang van het startend academiejaar gebeurde, heeft alles te maken met het nogal beperkte tijdschema waarbinnen de hele organisatie elk jaar opnieuw moet worden opgebouwd.

Wie hier langer dan vorig jaar aan de VUB rondhangt, zal wellicht gemerkt hebben dat niet één jaar in Etterbeek en Jette een Student Aid editie werd verzorgd. De verstandhouding tussen Student Aid Nationaal, vzw (Leuven) en de VUB was dan ook niet altijd even rooskleurig. Naast een verschillende kijk op de Noord-Zuid problematiek was het vooral een dispuut over medezeggenschap dat de samenwerking hypotekeerde tussen de VUB en de initiatiefnemers van het Student Aid-project. Het over een weer geroep over inspraak en openheid is voorlopig geluwd. In de verschillende Vlaamse steden beheert en organiseert elke deelnemende instelling autonoom haar activiteiten, terwijl de vzw ieder van het nodige materiaal (posters, video's,...) voorziet. Op aansturen van o.m. de VUB worden nu ook de verschillende regio's (Antwerpen, Brussel, Gent, ...) op geregelde tijdstippen betrokken bij het tot stand komen van de campagne. Alleen verschuift het BSG zich voorlopig nog achter verlopen vetes en het initiatief dat Studiekring Vrij Onderzoek maar moet nemen om zich aan de VUB niet met Student Aid in te laten.

Bij de activiteiten van vorig jaar werden vooral de "Derde Wereld"-werking en (in)effectiviteit van de niet-gouvernementele organisaties (NGO's) op de korrel genomen. Deze NGO's konden na meer dan twintig jaar "werken-voor-het-goede-doel" geen echte ommekeer in de Noord-Zuid-verhoudingen brengen, integendeel. Konsekvent kon dus ook

voor Student Aid geld ronselen geen doel meer zijn. Op een frisse, student-eigen manier, zal Student Aid '94 de uitdaging aangaan om het grote publiek, maar in de eerste plaats de studenten zelf, dichterbij de Noord-Zuid problematiek te betrekken. Zo kunnen het belichten van de rijkdom van de Zuidelijke culturen, bewuster koopgedrag (konsumentenakties!), het inrichten van universitaire "Derde Wereld"-centra uiteindelijk misschien meer effect teweeg brengen dan het rondgaan met een kollektibus om 's mensen geweten te sussen.

Kreativiteit kan er dus best gebruikt worden bij het inrichten van Student Aid '94. Het aanboren van die creativiteit onder VUB-studenten lijkt een probleem te zijn. Nu de inspraak van de verschillende regio's erkend en gerespecteerd wordt, kan de continuïteit op verschillende plaatsen (waaronder de VUB) niet direct gegarandeerd worden. Inspraak vraagt engagement en dat laatste valt in de praktijk moeilijk bij elkaar te sprokkelen. Wil de VUB voor vol blijven aanzien worden binnen de Student Aid-organisatie, dan zal dat voor een groot stuk afhangen van onze eigen inbreng. Zullen we maar hopen dat de interesse voor wat er verder ligt dan onze Vlaams(ch)e voordeur wel degelijk bestaat aan de VUB? De impact van het Zuiden op onze onmiddellijke leefwereld kan in de zeer nabije toekomst wel eens direkter en ingrijpender blijken dan verwacht. We hoeven maar even te denken aan ons negatief geboorte-overschot, migratiestromen, aankomende drinkwatertekorten (ook bij ons), internationale milieumaatregelen en de bestending van internationale drugkartels - om het eens niet te hebben over de menonwaardige dagelijkse realiteit waarin meer dan de helft van onze planeetgenoten moet leven.

Politieke, economische, juridische en andere belangrijke beslissingen zullen in de toekomst dus steeds meer inzicht vereisen in de situatie in het Zuiden. Om probaat te ageren en te beslissen zal het erop aan komen best op de hoogte te zijn van hoe onze zuidelijke medemens de wereld ervaart en beïnvloedt. Dit geldt in de eerste plaats voor de aankomende advocaat, manager, politika/-us, Student Aid poogt daar iets aan te doen.

P.C.

(Voor informatie over en medewerking aan Student Aid '94 contacteer Patrick Coenen, via Studiekring Vrij Onderzoek of De Moeial of laat een berichtje achter waar je te bereiken valt. Student Aid-VUB zoekt dringend medewerkers en een koördinator voor de activiteiten van '94. Wie er op tijd bij is, kan eventueel deelnemen aan het vormingsweekend dat in december wordt georganiseerd voor alle inrichtende uniefs en hogescholen. Handen tekort!)

Flying University

In maart 1993 werd Louvain La Neuve de ontmoetingsplaats voor veertig kunstenaars, afkomstig uit de verschillende ex-Joegoslavische landen. DE bedoeling was hun werken ten toon te stellen en niet hun land, nationaliteit of religie. Wegens een duidelijk afkerige houding tegen de sterk nationalistische regimes verkeren studenten, kunstenaars en intellectuelen in volledig isolement. Uit deze tentoonstelling bleek hoe de behoefte aan meer openheid, steun en contact met de buitenwereld in ex-Joegoslavië steeds dringender wordt. Deze wens werd door AGL (Assemblée Générale des étudiants de Louvain-La-Neuve) aangegrepen om eindelijk iets tegen deze absurde, op xenofobie gebaseerde oorlog te ondernemen. Het resultaat werd: "Flying University". De voorbereiding van dit project gaf inzicht over de crisis die zich zowel in het Westen als in ex-Joegoslavië voordoet. Vandaar ook dat dit project tot doelstelling heeft het debat te openen rond het begrip identiteit. Men wil de studenten laten nadenken over de positie die zij bekleeden binnen een wereldsysteem.

Theoretisch onderzoek en een normatieve aanpak omtrent deze vraagstelling zijn hiervoor echter niet voldoende. "Flying University" richt zich daarom tot studenten die de kwalitatieve betrokkenheid belangrijker vinden. De eerste stap hiertoe wordt mogelijk vanaf begin december. In verschillende universiteiten over heel België (Antwerpen, Brussel, Gent, Leuven, LLN,

Luik, Namen) starten er informatieavonden omtrent de huidige toestand in ex-Joegoslavië. Onder de noemer "Utopia-XX e Eeuw" geven twee ex - Joegoslavische kunstenaars. (Ivana MOMCILOVIC, scenarioschrijfster en Boris BAKAL, conceptueel kunstenaar) een inleiding over de cultuur en subcultuur in ex - Joegoslavië.

Deze uiteenzetting omvat de periode vanaf de tweede wereldoorlog met de nadruk op de jaren tachtig. Er zullen eveneens ontmoetingsavonden worden ingericht om de studenten voor te bereiden op een uitwisselingsproject met land dat in oorlogssituatie verkeert. Na deze voorbereidingen zullen de deelnemende studenten eind januari voor twee weken door ex-Joegoslavië. Onderweg worden de universiteiten van Ljubljana, Zagreb en Belgrado bezocht. Ook hier zullen er reeds ronde tafelgesprekken hebben plaatsgevonden waarin de identiteit centraal stond. De contacten met studenten en kunstenaars ter plaatse zou een beter inzicht van de Oosteuropese identiteitsproblematiek in Ex-Joegoslavië mogelijk moeten maken. Anderzijds is het eveneens een kans om de mythe die in Ex-Joegoslavië heerst over het Westen te doorprieken. Nog steeds geloof men er in de "American Dream", waarbij men het Westen over één grote kam scheert. Iedereen die genoeg heeft van dit zinloze geweld en de vaak propagandistische nieuwsberichtengeving betreffende ex-Joegoslavië kan zich wenden tot: Ruben Rambour, Studiekring Vrij Onderzoek, Iris Maas, 02/502.83.65.

Rookvrij? Rook vrij!

Anti-rookdag op VUB.

Op 24 november wordt op de campus van de VRIJE universiteit Brussel een rookvrije dag georganiseerd. Symbolisch of ironisch genoeg is deze dag bekend onder de titel "zwarte zondag", de dag dat het Vlaams Blok zijn verkiezingsoverwinning behaalde. De verslaafden zullen door de niet rokers worden aangemaand hun rookgedrag te laten onafgezien het feit of dat nu genetisch bepaald is of niet. Tenminste, zo wordt vriendelijk verzocht aan de niet rokers. Als u een overtuigd niet roker bent, eventueel in bekeerde versie, kan u zich tegoed doen aan het plakken van stickers met als ingenieus opschrift "tussen ons geen rook". 'Ceci n'est pas u pipe' heeft blijkbaar afgedaan. Ook kan u voortaan uw parker thuis laten en schrijven met uw anti-rokers bic. Als u met kleurtjes wilt schrijven kan dat ook maar kost u dat 35,- frank en de inspanning om de VUB/ctie te bezoeken. De uiteindelijke doelstelling van deze actie is ongetwijfeld om van de VUB de Rook Vrije Universiteit van Brussel te maken. Helaas heeft dit initiatief als gevolg dat het begrip 'vrij' hierdoor wel een heel andere

betekenis krijgt. De onverdraagzaamheid heeft in dit geval niets met nationaliteiten te maken. Op basis van een verschil in kenmerk (fenotype in de genetica) namelijk roken of niet wordt een gelijkshakelingsactie ondernomen. Dat hierdoor de onverdraagzaamheid haar intrede doet is een dilemma waar op zijn minst rekening mee moet worden gehouden in dergelijke campagnes. Niets is daarvan te merken. De niet-roker wordt daarentegen verzocht om de roker 'hoeffelijk' te wijzen op het rookverbod. Bovendien krijgen personeelsleden de toestemming (!) en moeten worden aangespoord om hun fysieke conditie te laten testen via gestandaardiseerde testen en onmiddellijke computerverwerking. Er wordt van u verwacht dat u in prima conditie verkeert want de VUB moet het voorbeeld geven. Heil Heil de gezondheidsrage. Onze vraag luidt: hoe zit het met de geestelijke conditie van de VUB. Gaat daar binnenkort ook een stickercampagne voor gevoerd worden of mogen wij daar nog zelf over beschikken?

Genetische Manipulatie

(omdat teksten met zo'n titel altijd gelezen worden)

"Dat komt, dat studeert, dat zwijgt maar .dat schrijft!"

Alweer het vierde exemplaar dit jaar van de Moeial houden jullie in oudere pollekes. Om zo regelmatig blijven te verschijnen hebben we echter wel wat meer artikels en dat soort dingen nodig. We gaan er nog steeds prat op een Vrije Universiteit te zijn die met de nodige kritische geest te werk gaat. Welnu, op de redactie merken we daar weinig of niets van. Af en toe komt er wel eens een brouwseltje van student, prof of assistent binnengewaaid maar dit volstaat niet. Men mag niet vergeten dat de Moeial een studentenkrant is voor en door studenten. Ergens in de statuten staat -niet dat we die statuten altijd zo nauw nemen- dat de studentenpublicatie tot doel heeft zoveel mogelijk informatie naar de V.U.B.-gemeenschap in haar geheel te verspreiden. Die informatie kan echter niet alleen van onze kant komen. Dit zou trouwens een eenzijdige interpretatie van feiten en gebeurtenissen zijn.

Maar laten we daar vooral niet te lang bij stilstaan. In de toekomst rekenen we op de inbreng van (vul hier uw naam in). Bedankt! Deze Moeial is ook een bijzonder exemplaar (jaja, we weten het, iedere Moeial is wel bijzonder) want voor het eerst in zijn/haar geschiedenis (er bestaat nog steeds onenigheid over het geslacht van de Moeial) is er een extra St. Vé krant bijgevoegd. Lees, lees, lees ...

Inhoud:

Student Aid	p.1
Flying University	p.1
Rookvrij? Rook Vrij!	p.1
Informatica/opinie	p.2
Mest/Genen	p.2
Deze keer krijgt u twee kranten voor de prijs van één. Hoera ! 't Is weer St. Vé, De Moeial doet mee!!!	
Kultuurkrant	p.7
Parochieblad/BSG	p.8

Objectief 479917

Overwinningfeest voor gelijke rechten.

24 november 1991 was een zwarte dag in de geschiedenis van België. Een waanzinnig hoog aantal stemmen ging naar de drie extreem-rechtse partijen van België, nl Vlaams Blok, Agir en front National. Dit riep dadelijk een golf van anti-racistische en anti-facistische acties op, waaronder Objectief 479917.

Objectief ijvert onder andere voor de toekenning van gelijke rechten aan migranten. Tot op de dag van vandaag hebben migranten geen politieke rechten. De enige weg in onze democratie om daar verandering in te brengen is de automatische toekenning van de Belgische nationaliteit na vijf jaar wet- telijk verblijf in België.

Door middel van een nationale petitie-ak- tie werd de Belgische bevolking ge- sensibiliseerd voor het 'migrantprobleem'. De kaap van 479917 handtekeningen werd op 24 november 1992 ruimschoots over- schreden, en daarom besloten we door te gaan tot 750000 handtekeningen voor 24 november '92.

Om dit te vieren wordt op 24 novem-

ber a.s. een overwinningfeest geor- ganiseerd. Nationaal vindt dit plaats in de Arenahal te Deurne, waar tal van sprekers en optredens van bekende ar- tisten zullen plaatsvinden. Vanuit de VUB wordt er een bus ingezet naar Deurne (kaarten verkrijgbaar bij Objectief-medewerkers). Daarnaast willen de werkgroepen aan de VUB op de campus hun eigen feestje organise- ren. Daarom roepen we, in navolging van andere universiteiten, op tot een algemene staking waarbij de colleges vervangen worden door multi-cultu- rele activiteiten, waaronder lezingen door gastsprekers, een doorlopende expositie over de opkomst van ex- treem-rechts van 1993 tot nu, en een brede waaier van andere activiteiten. Er werden al verscheidene professoren aangesproken om hun medewerking te verlenen door hun college af te staan aan gastsprekers.

Bij deze inviteren wij jullie om actief te participeren aan ons overwinning- feestje van 24 november a.s. Objectiefmedewerkers B.C. en S.D.

OPINIE Waardenvrijheid

Deze term wordt aan deze instelling veel gebruikt, en zelfs in het vaandel gedragen. Waarom? Deze instelling is in belangrijke mate afhankelijk van, gevestigd in en werkende voor de staat. Deze staat hanteert een economisch, politiek en cultureel model waar duidelijke waarden als onbespon- dige dogma's aan ten grondslag liggen. (bv. tegenover minder gekapitaliseerde landen: 'eigen produkt eerst', 'eigen volk eerst').

Deze staat voert een onderwijspolitiek die in grote mate gericht is op directe integratie in de bedrijfswereld, waar geld de enige waarde is.

De enkelingen die zich niet aangetro- ken voelen tot die "wereld" en er dus niet gecontroleerd kunnen worden, worden meestal wel zo gemanipuleerd door een verborgen of soms zelfs ex- pliciet curriculum om zich mooi te in- tegreren in die grote gezapige kudde die geleefd wordt en aldus zeker niet

zal handelen. Diegene die niet gema- nipuleerd wordt in die richting zal met de repressie te maken krijgen.

Als men hierover praat wordt men hier als ideologisch verblind, emotioneel onstabiel, marginaal of subjectief be- stemd.

Dit is logisch! Men kan dit immers niet "wetenschappelijk" staven. De heersende normen die aan de basis van wetenschapsbeoefening liggen zijn on- bewijsbaar de enige juiste.

Als de massa liberalen aan de V.U.B. allen tegelijk roepen: "Weg met het socialisme!", dan is dit geen liberaal standpunt meer; het is wetenschappelijkheid geworden.

Tenslotte ... zijn de V.U.B.-lieden zo ondogmatisch als ze beweren (zie Henri Poincaré), als ze het dogma insi- nuëren dat het socialisme dogmatisch is.

Pek

VUB geeft departement

informatica slag onder de gordel.

Het zal moeilijk worden om in de toekomst alle onderwijs in de rich- ting informatica te garanderen. Dit vanwege een groot tekort aan prof- fen. Het erge daarbij is dat men van- uit het universiteitsbestuur uit onwet- endheid weigert om deze wantoe- stand te verbeteren.

Vorig academiejaar verliep in een al- gehele sfeer van chaos. Om een con- currentie voorsprong te behouden ten opzichte van de andere universi- teiten, en om in up-to-date onderwijs te blijven voorzien was een curricu- lumherziening doorgevoerd. Wat het nieuwe curriculum juist inhield bleef onduidelijk tot aan het begin van het tweede semester. De meeste cursussen werden pas gedoceerd in het tweede semester. Taken werden enkele weken voor het begin van de zit opgegeven. Deze toestand leidde voor vele licentiaatsstudenten voor de eerste maal tot een tweede zit.

De blaam voor de chaos valt echter niet op het departement informatica. Het departement beschikte toen over slechts vier profen. Als men weet dat het instaat voor het onderwijs aan vijf richtingen (Informatica, Toegepaste Informatica, Master in Computer Science, Vesalius College, Burgerlijk Ingenieur), is dat ver- schrikkelijk weinig. Daarbovenop komt dat het VUB-apparaat te log- bleek om snelle veranderingen aan te

kunnen. Onze profen lieten al hun onderzoek vallen, en hebben zich volledig opgeofferd om toch nog een deel van het onderwijs te reddend.

Om iets aan deze hopeloze toestand te veranderen werden ons twee bij- komende profen beloofd. Vanuit de faculteit wetenschappen had men de ernst van de situatie ingezien. Andere richtingen binnen de faculteit hebben daarom hun eigen belangen opgeofferd en aan hen toegekende mandaten afgestaan. Decaan Eisendrath heeft zich daarbij volledig ingezet om ons van de profenhonger dood te redden.

Men heeft zorgvuldig twee nieuwe profen geselecteerd. Uit tweeëntwintig kandidaten werden er twee geselecteerd op visie en onderwijservaring.

Onderwijservaring was hierbij belangrijk, omdat daar juist het grootste probleem zich stelde en men de continuïteit in de onderwijskwaliteit wou behouden. Eén van de twee profen is deeltijds hoofddocent aan het UIA (Mevr. Els Laenen), de andere docent aan de universiteit van Tilburg (Mevr. Olga de Troyer). Het was daarom belangrijk dat ze tot hoofddocent werden benoemd, omdat een benoeming tot docent voor hen tot een onvermijdelijk zwaar inkomensverlies zou leiden. De volledige

Genen bestaan!

Nieuw gen ontdekt door Brussels team.

Het Laboratorium Antropogenetica heeft een belangrijke doorbraak bereikt in de studie van het menselijke genoom. In het kader van het in kaart brengen van het menselijke erfelijke materiaal (The Human Genome Project) heeft een team onder leiding van prof. dr. Suzette het gen voor de familienaam geïsoleerd. In tegenstelling tot eigenschappen die door de omgeving of de cultuur bepaald worden, is de achternaam zuiver erfelijk. In meer dan 95% van de onderzochte gevallen was de naam van de afstammelingen identiek aan die van de vader. De onbelangrijk- heid van de moeder is frappant: het team van prof. Suzette verklaart dit door te stellen dat het mannelijke chromosoom langer is dan het vrouwe- lijke. De achternaam eigenschap (of het Family Name Character (kortweg F.N.C.) wordt zo overgeërfd van de vader.

In sommige gevallen is de achter- naam dezelfde als die van de moeder. Blijkbaar bestaan er afwijkende vrouwen die dit extra-stukje gen van hun vader hebben meegeërfd. (Normaal erven de meisjes dus wel de eigenschap, maar niet het bijbehorende erfelijke materiaal.) Dit wordt bewezen doordat deze vrouwen de achternaam van hun vader meegeven. Bij de vrouw is dit stukje gen over- rigens meestal recessief, want indien zij nadien kinderen hebben met een andere man geeft die veelal zijn naam mee.

Er zijn enkele zeer zeldzame gevallen ontdekt waarin de naam noch van de vader, noch van de moeder afkomstig is. Om duistere redenen verkijst de heer Suzette dit "vondelingennamen" te noemen.

Door deze ontdekking maakt het team een eerste kans op de Nobelprijs voor Geneeskunde en Fysiologie.

dr. Makebelief, assistent.

faculteit en de rector waren volledig akkoord met de keuze.

Op de Raad van Beheer (hoogste be- stuursorgaan van de universiteit) van 19 Oktober werd echter de dolksteek gegeven. Men oordeelde dat een be- noeming tot hoofddocent niet kon. Het kon niet omdat deze profen in de ogen van de raad te jong waren. Omdat "de universiteit zich geen kwaliteit meer kan veroorloven" (dixit) Men had echter totaal geen oog voor de ernst van de situatie.

Het departement informatica bestaat momenteel uit drie profen en een halfje. Prof Dirk Jensens heeft reeds eerder ontslag genomen. De chaoti- sche toestand was daar niet vreemd aan. Eén van de twee geselecteerde kandidaten (Mevr. Olga de Troyer) heeft pertinent geweigerd om hier docent te komen spelen. De andere (Mevr. Els Laenen) heeft men met behulp van allerhande "magic tricks" kunnen overhalen om toch tenminste gedeeltelijk op de VUB te komen werken.

Het onderwijs zal hier zwaar onder lijden. Het blijft zeer de vraag of men alle vakken zal kunnen doceren. Tussen haakjes, indien niet alle in het curriculum vermelde vakken ge- doceerd worden, kan men onmogelijk een geldige zit inrichten. Kwaliteit blijkt toch geen topprioriteit meer van onze universiteit, dus daarover zwijg ik. Dit heeft niet enkel gevolgen voor de richtingen informatica. De andere universiteiten hebben nu ook vol- waardige informaticarichtingen. De toestand zal onvermijdelijk tot een

M&ESTIVAL VANAF MORGEN WIST U HET AL!

Werden we weer door M.E.- ons on- handelbaar adoptiekind- op het matje geroepen. Niet alleen smaakte de pap hem niet goed, hij had bovendien ook nog stoelgang en voelde de onweerstaanbare drang opkomen om op onze kop te kakken. Niemand sprak M.E. tegen - als je de bastaard kent, doe je dat gewoon niet- en we ondergingen lijdzzaam het ritueel. Toch was dit niet de echte reden waarom hij ons ontboden had(elk voorwendsel lucht hem op). De eigenlijke reden was dat hij het scatologisch onverantwoord vond dat we de voorbije weken onze huistaken niet behoorlijk hadden vervuld. Hij ontstak kort daarop pas echt in een volle- maan-woede -hij zwaait dan met zijn beschten luier- toen hij het M.E.- st- val-item te berde bracht. Er werd daarover volgens hem te weinig aan- dacht aan besteed en beval ons dan maar onmiddellijk werk te maken van dit voor hem zo belangrijke evene- ment. Echt ongelijk had ons M.E.- bastaardkind niet- lees: binnen de M&E familie heeft M.E. altijd gelijk- en dus staken we onze stromkroppen bij elkaar om U ons gezamenlijk re- cept voor te schotelen.

OPGEDIEND STAAT NETJES

Als U het hiernavolgend recept nauw- gekeerd volgt, zullen we later Uw kookkunsten opdienen aan M.E.-dit is onze weerwaak!- Hij zal ons dan we- ten vertellen welke tien maaltijden hem het beste gesmaakt hebben. U mag dan wel denken dat M.E. niet objectief genoeg is, maar U hoeft niets te vrezen daar we hem zullen vragen het echte bewijs te leveren. Dit bestaat hierin dat elk lid van de M&E- familie de kleur van zijn beschten luiers mag inspecteren. We kunnen U verzekeren dat de familie weet welke maaltijden M.E. lust en welke niet.

Hier volgt dus het beloofde recept: U stuurt uw cassette op - het bestemde adres vindt U onderaan het artikel- met 3 pezigje nummers of 15 minuten muzikale interventie- van welk genre dan ook- De tape dient goed beluister-

baar te zijn, U voegt er uw naam- in dit geval solist- of de naam van de groep, het gemakkelijkst bereikbare adres en mogelijkheden ook uw telefo- nummer bij. We willen U ook vragen zulks zo vlug mogelijk te doen want onze deadline is vastgesteld op 1 fe- bruari 1994. Elke groep of solist zal individueel en jury- OOR-deeld worden en de groepen en/of solisten die als de IO- besten uit de bus komen zullen zonder meer een reukje gewaar worden. We sturen U namelijk een tien maanden oude luier van M.E. op in de vorm van een uitnodiging tot deelname. Later zullen dan de verkozen deelnemers de kans krijgen hun ding - lees: de inge- zonden stukken- te doen voor een live- publiek en jury. Over de plaats van het gebeuren willen we vooralsnog niets kwijt. Maar we willen u daarover zo snel mogelijk berichten. Tenminste als U ons bastaardkindje ook de kans geeft goed te boeren en een fris windje te laten. Want, laten we hier- over duidelijk zijn: begint zijn mondje of kontje te stinken, dan betekent dit dat hij ons en U niet wil verder helpen. Laat de schotels maar aanrukken!

Let wel! Daar wij nog niet weten of U massaal gaat inzenden is er tot dus- ver geen vaste datum gepland- M.E. is een lastig kind en wil graag eerst wat snoepgoed zien. Toch kunnen we U reeds melden dat M&E-stival zeker rond maart 1994 zal plaatsgrijpen. Dit alles hangt, zoals we zegden, enkel van uw enthousiasme af. Dus, zet jullie beste instrument voor -neen, niet dat!- en laat het M.E. sma- ken i, burrrp!

De M&E- familie

Adres: Domenico Vaccaro
Tromflaan 65/1A
1160 Oudergem

denten. Een goed beleid is echter hard nodig in een tijd waarin universiteiten, en vooral de VUB, langs alle kanten belaagd worden. Erik Behiels
Lid Raad van Beheer.

vk*

AGENDA
*woe 17 november:
FFF
*dins 23 november:
THE WONDERSTUFF

De Gazette van St. Vê

DE REGIONALE BIJDRAGE TOT DE CULTURELE EN MORELE ONTPLOOING VAN DE DOORSNEE KLAKKENDRAGER

HOERA!

R.K. bestaat 1 jaar

Velen hadden gedacht, gehoopt, gewild en geeïst dat we er het bijtje bij neer zouden leggen. Pech voor hen! We zijn er weer met ons krantje. Dit krantje zal ooit nog wel eens een traditie worden op onze "Alma Mater", althans dat hopen wij. Misschien nog eens uitleggen waarom wij dit doen? We willen hiermee de argeloze student, die vrijdag weer eens zijn duivels zal ontbinden, enkele ogenblikken tot bezinning brengen en hem erop wijzen dat de Verhaegen-stoet niet zomaar een boerenkermis is waar Jan en alleman op een beestachtige manier het zwijn kan uithangen (indien hij dit wil). Nee, St Vê is meer dan dat, het is het feest van de overwinning van het licht op de duisternis. (Zie verder in ons blad) Een bijzondere dank gaat hierbij naar onze "collega's" van "DE MOEIAL" die ons dit jaar uit de brand hielpen. Wie denkt dat "DE MOEIAL" een reservaat is van Mei'68'ers en ander links, langharig werkschuw tuig, dat bovendien walgt van onze "facistoïde" studentikoze gebruiken, slaat de bal mis. Weer pech voor hen. In een tijd waar kringen mekaar voortdurend naar de kroon steken en Folklore (eindelijk) de kop van Jut is, kan ik enkel zeggen: Wees lief jegens elkander, 't is nu 't moment. En de boer ... Hij zwijnde verder.

Geert Depoortere
Pro WL 91-92, Senior RK 92-94

Over regionale en "andere" kringen

Ik weet niet of jullie het weten, maar er zijn zeer veel kringen aan de VUB. Men heeft de facultaire kringen, die de meesten onder jullie wel kennen en de regionale kringen, die jullie ook wel zullen kennen. Hun doel is vrij simpel te verwoorden: regionale kringen zijn er om mensen van eenzelfde streek met elkaar in contact te brengen d.m.v. allerlei activiteiten, waarvan TD's en cantussen waarschijnlijk de meest bekende zijn. De facultaire kringen zorgen voor de groepsgeest in eenzelfde faculteit en staan ook in voor de verkoop van een deel van de cursussen. Er zijn ook politieke kringen zoals het Liberaal Vlaamse Studentenverbond, de Jongsocialisten, De Marxistisch-Leninistische Beweging, e.a.

Dan zijn er nog de "andere" kringen met studentikoze of niet-studentikoze doelstellingen. Zo is er de jongerenvereniging voor Sterrenkunde, een kring die probeert de vrouwelijke studenten meer te betrekken in het studentenmilieu, nml. ZWK. Er is Greenpeace VUB, HLB, een kring voor homo-, lesbiennes en biseksuelen, er is een role playing games club, voor mensen die graag rollenspelletjes doen, nml. RPGC, Amnesty International, e.a.

Men heeft ook een kring die men Folklore Akademie noemt. Deze kring is in theorie een zeer belangrijke kring, omdat zij zou moeten instaan voor het behoud van de studentikoze ideeën en principes en deze zoveel mogelijk zou moeten doorgeven aan de nieuwkomers op de VUB. Voor een deel van deze taken, zoals bijvoorbeeld het aanleren van liederen, het uitleggen van de regels op een cantus, van studentikoze gewoontes aan deze vrijzinnige

Universiteit wordt Folklore Akademie bijgestaan door facultaire, regionale en andere studentikoze kringen. Ik betreur tegenwoordig echter het feit dat veel studenten Folklore Akademie niet kennen of niet weten wat het eigenlijk doet en dat de FA bij velen die deze kring wel kennen negatieve gedachten naar boven brengt. Wat ik persoonlijk niet snap is waarom regionale kringen niet welkom zijn op de Initiatiecantus in het begin van het jaar. Argumenten zoals plaatsgebrek of dat het altijd al zo is geweest ontstaan volgens mij niet om erkende studentikoze kringen de toegang te weigeren en aldus een onevenwichtige toestand te bewaren. Op cantussen hoort men regelmatig het Folklore-licied zingen door enkele mensen, maar daar blijft het bij. Eigen activiteiten die echt met folklore te maken hebben zijn er niet veel, of beter gezegd, niet genoeg. In mijn eerste jaar kende ik FA alleen van naam, ik had deze naam gelezen op een straatbiljetje voor een of andere film. Als Schacht wist ik ook niet dat het FA was die de Initiatiecantus organiseerde, er was trouwens ook niemand die het mij vertelde. Ik denk dat het nu nog altijd zo is. Wat ik ook erg vind is dat sommige Folklore-leden zich op cantussen arrogant gedragen en soms zelfs minachtend doen t.o.v. andere aanwezigen.

Ik vind het spijtig dat FA, ondanks het feit dat er ook goedmenende mensen inzitten, zich de laatste jaren profileert als een karikatuur van wat het eigenlijk zou moeten zijn.

Mark Morhaye vice LIA

Het Regionaal Hof

Regionaal Voord: Gerardus de Portus
Troonopvolger: Kunius de Exe et Malinas
Rentmeester: Laurentius Ba Ba
Hofdame: Nicole het Zeeuwse
meisje
Veldheer: Teletelli

APIA: Abdus Benedicta van Antwerpen
CAMPINA: Jonkvrouw Victoria de Campines
VSKM: Kardinaal Willem van Mechelen
BM: Burgemeester Willem van Laeken
GKP: Bentseigant Youri de Pajotte
KBS: Hertog Stefaan van Brussel
LIA: Burggraaf Bartholomeus van Limburg
AVSG: Graaf Thomas van Aalst
GT: Baron Olivier van Gent
BSK: Bisschop Dirk
OP: Hofdame Joelle d'Ostende
WL: Hertog Didier
ZWK: Abdus Helena der Jonge Klaren

Veritatis Splendor

een kritische beschouwing door professor RAES

In het bestek van enkele lijnen is het moeilijk een discussie ten gronde te voeren over de pas verschenen encycliciek "Veritatis Splendor". Het is belangrijk eveneens de context op te roepen waarin dergelijke schrijven tot stand komt. Na een beschavingsperiode waarin de universele erkenning van de christelijke geloofsinhoud quasi evident was, werd in de 18de eeuw, de eeuw van Voltaire en van de Verlichting de zekerheid van tijdloze absolute onveranderlijke standpunten in vraag gesteld. Er werd een groter vertrouwen gegeven aan de ratio en de rationele inzichtelijkheid van de wetelijkheid, aan de vooruitgang, van de wetenschappen en de techniek. Daartegenover vond men van kerkelijke zijde telkens weer de behoefte de leer en de gedragsregeling vast te leggen op onbetwifelbare wijze. Toch heeft dergelijke poging niet belet dat de christenheid (ongeveer 998 miljoen gelovigen) grondig verdeeld werd: Rooms-katholieken (580 milj.), Orthodoxen (79 milj.), protestanten en Anglikanen (33 milj.), Johannes Paulus II (J.P.II) heeft voor de 600 miljoen leden (bisschoppen, clericale en leken) van de "una sancta catholica ecclesia" die de authoriteit van de bisschop van Rome erkennen, een rondschrijven (encycliek) laten opstellen. Er werd van 1987 tot heeden aan gewerkt. De tekst werd vrijgegeven op 6 augustus '93. De Encycliciek heeft betrekking op de grondinstelling, de principes, de leer en de praktijk van het ethische leven. Dergelijke boodschap kan door geen geïnteresseerde aan de geest van de eigen tijd laatdunkend terzijde gelegd worden want - zoals de Zwitserse theoloog, Hans Kühn, op 9/11 te Antwerpen op de boekenbeurs zegde - komt er geen nieuwe wereld zonder een nieuw wereld ethos. De nieuwe wereldorde komt niet tot stand zonder juridische orde gericht op de mensenrechten en "afstandkoming van rechtvaardige rechtstaten, niet zonder politieke organisatie gericht op radikale democratie, niet zonder economische ordening geïntendeerd op een sociale en ecologisch verantwoorde markteconomie. En deze drie ordenen staan niet apart op zich, maar zijn onderdelen van één omvattende culturele orde die ze omvat. En van die mondiale cultuur maken verschillende godsdiensten (confucianisme, taoïsme, budhisme, hindoeïsme, jodendom, christendom en islam) deel uit, naast de grote wijsgerige stromingen en de wetenschappelijke inzichten. Zelfs wie de godsdiensten afwijst moet ze toch ernstig nemen als een fundamentele maatschappelijke en existentiële realiteit. (Kühn D.S. 10-11 p.16) Daar om verdient de tekst (hier in vertaling gelezen: La Splendeur de la vérité, éditions Marmé-Plomb oktober '93 210 pag.) een vooropstellingszake benadering zonder negatief a priori van anti vrijzinnigheid, alleen een niet vooringenomen houding verleent ons het recht de tekst kritisch te bespreken, loyaal aan de vrijheid van onderzoek. In VERITATIS SPLENDOR heeft J.P.II van één voor één van de religieuze beweging die moeilijk als te wereldgodsdienstig kan opgetrokken worden een beleerende tekst geschreven over de fundamentele vragen die het quartet (natuurwet, waarheid, vrijheid, verantwoordelijkheid) in hem - naar zijn eigen mening - ondeelbare en deductief gelezen eenheid oproepen. De tekst is in 3 delen (Hoofdstuk 1: Christus en de moraal (p.12); H2: De Rooms Katholieke Kerk over bepaalde tendenzen van de huidige moraaltheologie (p.47); H3: De morele normen voor kerk en wereld (p.132-187)) wordt gezien als een belangrijke afsluiting van een pontificaat dat in 1978 een aanvang nam. De tekst is in eerste instantie gericht tot de kerkverantwoordelijke bisschoppen, laten we zeggen de Kolonels van de Rooms katholieke hiërarchie. "In Encyclique très Jean-Paul II" was de titel boven artikel van C. Laporte (Le Sair 6/10 p.15) waarin hij meteen de toon en stijl aangeeft van de referentietekst: De authentieke katholieke moraal liegt.

ten overstaan van de vele vragen van psychologische, sociale, economische, politieke en zelfs theologische aard, die kerntoon op het veranderlijke karakter van de morele voorschriften die alleen door het magisterium van de Rooms Katholieke Kerk uit te leggen zijn (p.51) Bepaalde zienswijzen van progressieve moraaltheologen die ook met de specificiteit van bepaalde omstandigheden of met bijzondere bedoelingen rekening wens te houden bij de beoordeling van het menselijk gedrag, tellen niet. Zij dienen tot de orde geroepen want hun opstelling stelt het gehele morele onderwijs van de kerk in vraag. Indien de dieperliggende bekommernis om een betrouwbare ethische oriëntatie uiteindelijk is lijkt het uitgangspunt toch vreemd: Beducht voor een zogenaamde absolute persoonlijke vrijheid, wordt de spanning tussen de persoonlijke verantwoordelijkheid en de keuze voor deze of gene morele richtlijn, opgelost in de onvoorwaardelijke onderwerping van de individuele vrijheid aan het absolute kerkelijke leergezag, die de goddelijke wetten gebruik (p.177). Wanneer men zich richt tot een "wereldsamenleving" van grote verscheidenheid, is enige bescheidenheid in verband met zijn waarheidsopvatting en haar uitstraling toch gepast. "Het is overigens niet omdat men zich bevoegd acht, dat men automatisch op grond van deze bevoegdheid kan oordelen over ethisch goed en kwaad, in alle omstandigheden en voor alle kwesties" (R. Burggraaf, moraaltheoloog KUL, De Standaard 28/10 p.10) Men moet bij morele oordelen inderdaad ook kijken naar de gezindheid, de reële feitelijke gegevens van de omstandigheden waarin iemand zich bevindt, de concrete handelingen met hun gevolgen bekijken, om ten slotte door dialoog tot groter inzicht te komen. Bevoegdheid leidt niet noodzakelijk en automatisch tot bekwaamheid. Het gekozen uitgangspunt - een synthese van vanouds gekende, nog luider, nog explicieter gebrachte standpunten (Alsof nog meer decibels een argument uitmaken) - voert rechtstreeks tot een gemiste kans voor de samenwerking tussen wereldgodsdiensten en -kerken, maar ook voor de relaties tussen religieus ingestelde en anders-denkende mensen. Want indien de waarheid aan de vrijheid voorafgaat, en over de waarheidsaanspraken geen debat mogelijk is, dan is de open discussie over de moraal eveneens uitgesloten. Een overleg van democratische aard is in deze materiele onaanvaardbaar, zo meent J.P.II (p.174). In Vaticanum II (1962-65), consilie bijeenkomst onder het pontificaat van Johannes XXIII (1958-1963), werd precies de dialoog voorgesteld met andersdenkenden. En ik herinner mij hoe Mgr. Desmedt, bisschop van Brugge, mij per publicatie in socialistische standpunten, en dit gebeurde ook, een artikel stuurde, getiteld: De Rooms-katholieke Kerk en de andersdenkenden. Het trof hoe vanzelfsprekend het eenrichtingsverkeer in de dialoog tussen de communicanten daarin tot uiting kwam. Mijn artikel tot antwoord toe luidde dan ook: "De andersdenkenden en de Rooms Katholieke Kerk". Omdat het mij leek dat één: van binnenuit steeds verder afbrokkende kerk wel eens snel het probleem zou kunnen oproepen van de toenemende massa indifferenten en wat zij nog van de kerk verwachten. En dat het standpunt van de andersdenkenden dan wel eens het evidente uitgangspunt zou kunnen worden voor de analyse van een bepaalde morele boodschap. De Braziliaanse bevrijdingstheoloog Leonardo Boff, ex Fransisciaan, die religieuze pluriformiteit bepleit, acht de bijdrage van het Christendom tot de oplossing van actuele sociale problemen en de bescherming van de zwakken overigens steeds onbeduidender. In dit verband is deel II (p.47-132), auteur Albert Chapelie S.J. die ook de satianalyse (p. 195-211) schreef met o.a. de relatie van de fundamentele morele keuze en de concrete gedraging, een aandachtige lectuur waard.

De fundamentele morele keuze wordt opgehangen aan strikte, rationeel universele, en historisch onveranderlijke positieve precepten en negatieve verboden die volgen J.P.II onverkort en zonder uitzondering van toepassing zijn. De vaagheid ervan en de onderlinge antipodische verhoudingen erfussen laat evenwel niet toe ze in het concrete handelen zonder meer radicaal toe te passen. Wie geen onrecht duid, de mensenrechten niet laat schenden, zal de verdrukkers van de zwakken dienen te bestrijden en uit te schakelen. Het klassieke "Suum cuique dare" (Elk het zijne geven) staats soms haaks op het "Neminem laedere" (Niemand kwetsen). Om deze reden is de bewuste reflectie (het geweten) de plaats, waar waardeconflicten door de best mogelijke keuze moeten opgelost worden. Een open nadenken over de grote precepten voor humaniteit vergt dan ook een groter eerbied voor de persoonlijke reflectie als criterium voor de morele keuze. Tussen neus en lippen heeft de hoger vermoorde Hans Uhn bij het verschijnen v/d encycliciek te verstaan gegeven dat een tekst over de pauselijke onfeilbaarheid er in extremis uit verdwenen was. Wat Rome stante pede loochende bij monde van de Kardinaal Ratzinger. Meer concreet vestigt VERITATIS SPLENDOR de aandacht op het feit dat contraceptieve handelen binnen het huwelijk - als levensverbond op procreatie gericht - intrinsiek slecht is. Alsof dergelijke relatievorm geen bijzondere, zeer cultureel gebonden regeling ware, waarvoor overigens in hoofde de Romeinen tekenden - de levenslange, monogame, homogame, exogame gemeenschap om wettelijke erfgenamen voort te brengen. Maar wat dan met de kwaliteit van een vlie samenwoningvorm komt, met homoseksuele relaties, met verstandige seksualiteitsbeleving en geboorteregeling, met kunstmatige bevruchting bij mensen die openstaan voor kinderen - in - een - tegenoverhouding, enz.

Hoe is het mogelijk te beweren dat een bepaalde seksualiteitsbeleving en contraceptief handelen kunnen losgemaakt worden van de hele context van menselijke toeneiging tot elkaar en verantwoordelijkheid van 2 partners. Hier wordt één wetbepaalde stellingname vooropgesteld van alle andere (p.v. een discussie aan te gaan over de verschillende argumenten. De confrontatie over waarden is nodig, maar de geringe flexibiliteit en weigering om de realiteit onder ogen te zien, wordt daartegenover gesteld, bijvoorbeeld het probleem van de in vitro-fertilisatie (IVF), (waarover in de KUL door het standpunt van vice-rector geneticus H. Vandenbergh, heel wat te doen was met een tegengesteld standpunt van de commissie voor medische ethiek van de zelfde universiteit).

Het probleem van de IVF kunnen we niet tot een gezonde en wijze oplossing brengen zonder dialoog. De uitdaging werd andermaal niet aangegevend. Tijdelijke vaststelling: de VERITATIS SPLENDOR is al te zeer de fascinatie van de zelfverluchting. Wat zal de weerslag zijn van de encycliciek op de maatschappij in het algemeen, en op de katholieke gelovige in het bijzonder?

De eerste reacties van progressieve theologen zijn nogal kritisch en vielen onder hen doen er afstand van, men mag gerust zeggen dat er aan gelovige zijde niet veel zal veranderen. Over anticonceptie, IVF en andere zaken waarvoor een wettelijk kader bestaat zal de invloed van Veritatis Splendor zeer gering zijn, bijvoorbeeld: een enquête in ons land wijst uit dat slechts 17% van de praktiserende katholieken abortus in alle omstandigheden zou weigeren en in diezelfde populatie geeft 70 a 80 % toe niet afwijzend te staan t.o.v. voorbehoedsmiddelen. Er is dus geen reden tot ongerustheid.

Prof. Raes is docent Romeins Recht aan de faculteit Rechtsgeleerdheid aan de V.U.B.

**Geen god die verlost,
Geen duivel die tergt,
Geen engel die redt,
Geen biecht die kwijtscheldt,
Geen kruistocht die uitrukt,
Geen doodzonde die achtervolgt,
Geen naastenliefde als gebod,
Geen episcopaat dat bepaalt,
Geen ontvangenis zonder bevlekking,
Geen bijbel als wet,**

**Enkel jij, Enkel ik, Enkel wij,
Zonder . . .**

Het grote Rik Van Aerschoot interview

voorzitter raad van beheer van de V.U.B.

GvSV: Kunt u uw academische carrière eens overlopen?

R.V.A.: Ik heb rechten en toegepaste economische wetenschappen gestudeerd aan de K.U.L. (Katholieke Universiteit Leuven) en aan de centrale examencommissie van de staat, beter bekend als de middenjury, die destijds nog nationaal georganiseerd werd te Brussel.

De redenen hiervoor waren dat ik spoorstudent was en me geen kaf te Brussel kon permitteren. De voordeelen van die centrale jury waren dat je wist welke vakken je moest afleggen en dat je thuis kon studeren. Het probleem was echter dat je door verschillende profen ondervraagd werd over de stof die je enkel vanuit gedrukte cursussen kende. Bepaald profen legden immers de kerntoon anders dan in de cursus. In die tijd moest ik ook nog werken om mijn studies te betalen. Je wilt waarschijnlijk ook weten wat voor werk ik deed?

GvSV: Als dat niet te veel gevraagd is.

R.V.A.: Wel ik werkte in een dansorkest als drummer en zanger. Maar dat zou ik nu niet meer kunnen, de snelheid speelt me tegenwoordig parten.

GvSV: Interessant, het was dus niet om ideologische redenen dat U aan de K.U.L. studeerde?

R.V.A.: Ach wel neen. Ik weet wel dat ik in het begin van mijn VUB carrière door mijn collega's hiervoor wel eens schreef beleken werd, maar desalniettemin vind ik dat het van moed getuigt de stap naar de VUB te wagen. Ik heb zelfs aan het Atheneum van Diest gezeten. In die tijd was dat helemaal niet evident. De pastoor kwam toen nog ten huize vragen of het waar was dat ik naar de Ecole Moyenne ging, met de nodige banvloek vandien.

GvSV: Hoe lang bent u al prof en wilt u misschien voor de lezers eens uitleggen wat een prof eigenlijk is?

R.V.A.: Ik ben sedert 1968 docent aan de Koninklijke Militaire School en sedert 1986 aan de V.U.B. Nu een prof, is in feite niets meer dan een aanspreektaal die men geeft aan iedereen die aan een universiteit onderwijs (met uitzondering van de assistenten) en die gradaties in het professoraat zijn docent hoofddocent hogeleraar gewoone hogeleraar (in het Frans: professeur ordinaire). Dan heeft men nog de buitengewone hogeleraar: deze zijn niet voltijds benoemd. Ik ben er zo één.

GvSV: Hoe zag uw studententijd eruit en u?

R.V.A.: Ik heb het studententijd eigenlijk altijd van de andere kant meegemaakt. Door mijn job in het orkest heb ik tal van studentenbals opgeleefd, maar voor mij was dat helaas kaishard werken. In het laatste jaar werd ik bij de vice-rector van de K.U.L. getrokken met de eis dat ik moest ophouden met drummen en zingen. Dit omdat dit niet verenigbaar was met de standing van de universiteit.

GvSV: Wat vindt u van Studententopen?

R.V.A.: Ik sta er positief tegenover, zolang de grens van het gevaarlijke niet overschreden wordt. Ik verwijs hier naar het incident, nu inmiddels drie jaar geleden dat aan de Hotelschool van Anderlecht voorgevallen is (men had een vat chemicaliën, dat bitende producten bevatte, als clash gebruikt. Tal van schichten zijn toen met brandwonden in het ziekenhuis opgenomen. Er was geen kwaad opzet in het spel. nvd). Ik beschouw dit als een angeluk maar de kranten en de publieke opinie bleven zo'n aangelegenheid steeds op. Zoets zou hier ook kunnen gebeuren. Zolang er echter op de veiligheid geteld wordt, heb ik niets tegen doen, want wat is een doop in feite?

Een doop is een rite de passage, een ritueel dat de overgang van bijvoorbeeld kind naar volwassenheid symboliseert. Op de doop moet de schicht bewijzen dat hij iets durft te doen, wat hij normaal nooit zou doen. Kortom het devies van 'plus est en plus' tracht men hierna te excelleren. Toch moet een doop steeds een positieve indruk op de gedoopte nalaten. Het heeft bijvoorbeeld geen zin iemand zonder meer met drek in te smeren. De creativiteit van de doopmeester(s) is van cruciaal belang.

GvSV: Bent u ooit nog lid van een studentenkering geweest?

R.V.A.: Ik was bij de studentenclub DAHLIA (1951). Het was een regionale kring die studenten uit Aarschoot verenigde.

De gazette van St-Vé sprak met prof. Dr. Rik Van Aerschoot, voorzitter van de raad van beheer van de V.U.B.

Onder het motto: "leer uw profen kennen" togen wij op onderzoek en we kwamen tot de belangrijke ontdekking: onze voorzitter is ook nog student geweest, beter nog: hij is zelfs lid geweest van een regionale kring. Wat zegt ge daar van?

Prof. Van Aerschoot is titularis van de vakken bank- en financieelrecht, grondbeginselen van leningen en verzekeringen (VUB), verbintenissenrecht en inleiding tot het recht (School voor militaire administrateurs), bovendien is hij raadshoofd van het arbeidshof te Brussel, zetelt hij in verschillende raden van bestuur (te lang om op te sommen) en last but not least is hij één van de tien regenten van de Nationale Bank van België (een van de weinige vrijzinnigen). Op woensdag elf november werden we door hem en zijn lieftallige secretaresse, die zich sedert kort mevrouw Van Aerschoot mag noemen, ontvangen in zijn stijlvol kantoor op het vijfde verdiep van het gebouw M. (het machtscentrum van de VUB)

Omdat het een thuisking was, zaten er studenten in van allerlei universiteiten, zo ook de U.L.B. . Ieder jaar op 10 november, dus vandaag, held men een bal en er waren ook cantussen.

GvSV: Heeft u nog studentieke attributen?

R.V.A.: Ik heb ooit nog een kak en een codex gehad te Leuven, maar in mijn talrijke verhuizingen ben ik ze kwijtgespeeld. Maar indien ik mijn pet nog had zou ik niet nalaten ze in mijn koffer op te hangen.

GvSV: Heeft u nog contact met u studentgenoten?

R.V.A.: In feite bitter weinig, dit komt door de middenjury, waar de contacten met de medestudenten eerder vluchtig waren. Ik studeerde tussen 46 en '52 en in die tijd kwam het vaak voor dat men middenjury deed (WO II). Men kan zelfs de tijd die men verloor was tijdens de oorlog inhalen, daar het toegestaan was bijvoorbeeld 3 jaar te doen over iets dat 4 jaar duurde.

GvSV: Heeft u contact met de studentenverenigingen van de V.U.B.?

R.V.A.: Vooral professioneel.

GvSV: Wat vindt u over de Verhaegenherdenking, zoals ze door de studentengemeenschap bereid wordt? In het bijzonder de stoet in de namiddag.

R.V.A.: Het is uniek in België dat Vlaamse en Waalse studenten zich verbreedden om de stichtingsdatum van de instelling te vieren.

Doch enkele kanttekeningen. Ieder jaar zijn er problemen met mensen die bloem of een ei op zich krijgen. Vroeger gebeurde dit ook maar men vond dit niet zo erg. Dit komt door de economische recessie waarin we ons thans bevinden. Er is teveel individualisering die zich uit in onverschilligheid. Men mag de mensen het exclusief geven dat ze de studenten kunnen afschrijven als bakkebaarden.

GvSV: Had de stoet vroeger weerklank bij jullie?

R.V.A.: Ja natuurlijk, zo bestaan er geen twee in België. Het gebeurde zelfs dat vreemde studenten zich vermomden als U.L.B.-student om te kunnen meedoen.

GvSV: Ieder jaar staat de viering in een bepaald teken. Weet u soms het thema van dit jaar?

R.V.A.: Tot mijn grote spijt moet ik daar negatief op antwoorden.

GvSV: Het is een parodie op de pauselijke encycielik 'VERITATIS SPLENDOR' (Schittering der waarheid, nvd) die omgevormd is tot 'INSANITATIS SPLENDOR' (Schittering der waanzin, nvd). Had HHH nhhghffafd.

R.V.A.: (glunderf) Ik ben ten eerste tevreden met deze keuze. Indien we dit jaar een 'grote' officiële opening hadden gehad, had ik er veel aandacht aan besteed. Ik ging namelijk de 'VERITATIS SPLENDOR' eraf halen om aan te tonen dat het nog altijd zinvol is.

de strijd tegen de dustmies te leveren en de pracht van de vrijheid te bezingen. Hiervoor verwijs ik naar een uitspraak van wijlen rector Desomer (KUL) die letterlijk tegen de paus zei dat de KUL ook het recht op eigen mening had.[]

GvSV: Hoe ziet een dag van de voorzitter er uit op St-Vé?

R.V.A.: Eerst gaan wij bloemen leggen op de Nationale Schietbaan (niet ver van de B.R.T.N.) waar vele van onze studenten voor het

vrije geweten getuissleerd zijn (WCI & WOI), dan vervolgens naar de grafsteen van Verhaegen op het kerkhof van Brussel vandaar

naar de plechtigheid op de U.L.B. (toespreken) bloemenhuide standbeelde Verhaegen en Francisco Ferrer) om te eindigen met de hulde aan het monument van Charles De Coster op het Flageyplein. Dit laatste doet enkel de V.U.B.-delegatie.

Rector Gerfo is hierna begonnen. De houding van lilienspiegel zo de houding van de V.U.B. moeten typen. Het is wel een gek gezicht zo 4 deftige heren

op een overal plein over de (loge) omheining te zien klauteren om er enkele liedjes te zingen en een bloemenkrans te leggen.

GvSV: Mogen wij nu dan eens peilen naar uw kennis van studentieke gebruiken en tradities?

R.V.A.: OK, ik zal wel zwaar gebuld zijn, maar stel toch maar uw vragen.

GvSV: Wat is het Lied van Geen Taal?

R.V.A.: Het is het lied van de V.U.B.-student. We zingen dit a.o. op de Verhaegenherdenking. Ik moet toegeven dat ik wel niet weet

hoe het begint, maar eens bezig kan ik wel enkele regels

meezingen.

GvSV: Wat is een ad fandum?

R.V.A.: Het ledigen van een glas in één teug.

GvSV: Zo maar af zijn er bepaalde regels aan verbonden?

R.V.A.: In mijn tijd ging dat als volgt: eerst er eens aan ruiken (voor alle zekerheid), dan een kus tot afscheid en tenslotte het commando tot ledigen.

GvSV: Wat is een salamander?

R.V.A.: Een heldrunk waarbij er ter ere van alles en nog wat gespeecht wordt.

GvSV: Vrijzing Zangfeest van Vlaanderen?

R.V.A.: Een goed initiatief dat soms wat lang duurt

inmiddels is het dit jaar de derde editie geworden.

GvSV: Vleuten O's?

R.V.A.: Ik weet het niet.

GvSV: Het is de bedoeling in drie uur tijd zoveel mogelijk kilas bij te krijgen. (Het record staat op 6 Kg, nvd). Wat is een ontgroening?

R.V.A.: Dat is de opname van de schacht(in) als volwaardig lid in de gemeenschap.

GvSV: Wat is een tampus?

R.V.A.: (ontwikkend) Een vraag tot verlat.

GvSV: Niet mis. (Volvoegens legden we een blad met 6 afbeeldingen van schildjes op tafel: KB, WL, VSKM, UA, KBS, ZWK) Probeer eens te raden welke kringen bij deze schildjes horen.

R.V.A.: Oei, oei. Na enige aarzeling herkende hij het schild van KBS en wist hij ook wat de Zarte Wijvankung was.

GvSV: Nu de kleuren van de faculteitskringen.

R.V.A.: (Hij wist wat alle kleuren behalve grijs, geel en blauw die hij door melkara haalde)

GvSV: Niet kwaad. Het is in ieder geval beter dan uw collega prof. Delegete verleden jaar. Nu zijn we tot het einde van het gesprek gekomen. Hartelijk dank voor uw medewerking.

R.V.A.: Graag gedaan. Er rest mij nog enkel u en alle studenten een goede St-Vé toe te wensen. Zingt en dans zoveel ge kunt, ik zal wel bloemkens leggen.

De academische schoolstrijd

anno 1834

Zelfs in 1834 werd de staat al in de besluitvaardigheid geklopt door het privé-initiatief. Het ging toen ook al over de hervormingen in het hoger onderwijs.

In 1831 had de administrateur -Generaal van het openbaar onderwijs er op gewezen dat de drie universiteiten in een land als

België van het goede teveel was. Hij stelde voor één universiteit te behouden met gespreide faculteiten: letteren en wijsbegeerte, of course, in Leuven, wetenschappen in Luik, rechten in Gent en Geneeskunde in Brussel. Na protest der Universiteitsleden, besloot in 1833, een speciaal daarvoor aangestelde commissie, minstens één universiteit te sluiten, namelijk die van Leuven. Van de bestaande Universiteiten zouden slechts drie van Gent en Luik behouden blijven.

Nog voordat dit voorstel aan het parlement kan worden voorgelegd, haalde het episcopaat een eerste slag thuis: het kondigde in februari 1834 de stichting van een katholieke universiteit in Mechelen aan.

Meteen zorgden de vrijmetselaars van de loge Amis Philanthopes, gestuwd door advocaat Theodoor Verhaegen, voor een

replik. Op 20 november openden ze in Brussel de Université Libre de Bruxelles, nauwelijks twee weken na de plechtige opening van

de katholieke universiteit in Mechelen. In Brussel zette de U.L.B. zich in voor "absoluut vrij onderzoek" terwijl in Mechelen, zoals rector magnificus mgr. De Ram zei, "voor de verdediging van de godsdienst en de ontmaskering van de ketters en de afwijkingen van de nieuwlichters."

De organieke wet op het openbaar onderwijs d.d. 27 september 1835 handhaafde in Gent en Luik de rijksuniversiteiten, terwijl

inderdaad de Rijksuniversiteit van Leuven werd afgeschaft. OP één december van hetzelfde jaar werd de katholieke universiteit van

Mechelen in de lokalen van de voormalige rijksuniversiteit van Leuven ondergebracht.

Zonder Theodoor Verhaegen zou de Université Libre de Bruxelles in de beginne ook Université Libre de Belgique genaamd)

vandaag de dag niet bestaan. Verhaegen nam niet deel aan de Belgische omwenteling omdat hij de Nederlandse Koning bewonderde

als een fel verdediger van de voorrang van de staatsmacht ten opzichte van het kerkelijk gezag. Hij plette als eerste voor een

universitair onderwijs dat uitsluitend gebaseerd zou zijn op wetenschappelijke waarden die dogma en systematische verdoening

zouden afwijzen. Op 20 november 1834 sprak hij de volgende woorden uit: "L'U.L.B. est une garantie de l'indépendance scientifique... Pour expliquer notre pensée par un exemple, nous dirions que si aujourd'hui encore, comme en 1811, à l'université de Rome l'épiscopat

rejetait comme hétéroïque et impie le système de Galilée, le professeur d'astronomie de Louvain devrait bon gré mal gré faire tourner le

solaire, tandis que le professeur de de Bruxelles aurait toutes libertés de suivre les progrès de la science."

L. RENS

pro senior KB '89-'91

lied der regionalen

Wij zijn de leuke regionalen
Wij zijn een bende marginales
En wij zoeken onze lol in de
facultair zijn hol
Wij zijn de leuke regionalen

Wij zijn de regionale kringen
Wij zullen elkander nooit
verdingen
En wij zijn niet zo pedant als een
academieplant
Wij zijn de regionale kringen

B.S.K.

Bond der stuiterende koeien

Sinds een 8-tal jaren zijn verschillende nederlandsstalige hogeschoolkringen uit 't Brusselse samengebracht in het Brussels Seniores Konvent (B.S.K.). Deze "raad der wijzen" bestaat uit het B.S.K.-presidium en alle senioren van de aangesloten clubs.

Wat is nu de functie van deze elitaire club van drinkebroers? Vooreerst coördineert ze de activiteiten van de verschillende kringen en freedt ze op als scheidsrechter bij betwistingen.

Haar belangrijkste taak bestaat er echter uit om de folklore op de Brusselse hogescholen hoog te houden, door O.A. jaarlijks hun deelname aan St. Vé te verzekeren. Dit jaar werd het B.S.K. ook gevraagd om deel te nemen aan het 3e Vrijzinnig Zangfeest, een uitnodiging die we met plezier accepteren.

Onder de aangesloten clubs zullen de V.U.B. studenten wel enkele oude bekenden herkennen: Polytechnic, de burgerlijke Ingenieurs onder de wapens die goede banden met R.K. onderhouden; 't VAT, Brusselse regionale kring die dit jaar haar 25e verjaardag viert en enkele VUB-ers onder haar senioren telt; NERTO, de vertalers-falke die menige fuiven in de BSG-zaal met hun schoon vrouwwoik komen opvrolijken, enz. enz.

Binnen het Brussels Seniores Konvent wordt tevens de VUB-codex gehanteerd, sinds enkele jaren zijn trouwens de meeste van onze clubleden erin opgenomen. Waarvoor onze dank. Rest me alleen nog om jullie een beestig studentenjaar en een goeie St. Vé toe te wensen.

VIVE LE GEUS!

Alexander,

pro-senior ADECHO '90-'91

pro-senior 't VAT '92-'93

De bij het B.S.K. aangesloten clubs zijn:

TECHNICA (ANDERLECHT)

VERTO (ETTERBEEK)

ADECHO (ETTERBEEK)

POLYTECHNIC (ETTERBEEK)

MOEDER OMNIA (VORST)

HOT (ANDERLECHT)

MEDIAS (ANDERLECHT)

HUMILUS LUPULUS (ANDERLECHT)

HERMES (WEMMEL)

't VAT (REGIONAAL)

't Oud VAT (REGIONAAL)

KARDI (SCHAARBEEK)

De grote A.V.S.G. Verrassing

Het is bijna zover. De dopen lopen naar hun einde, de schachten hebben ondervonden dat "erbij willen horen" niet noodzakelijk je "leven hoeft te kosten" en de anciens hebben zich weer eens goed kunnen uitleven. Het sluitstuk van al deze "positieve" zwijnerij is natuurlijk St. Vé. Tradities zijn er om voortgezet te worden en dus gaan wij, het AVSG, weer met onze eigen camion en MUZIEK de straten onveilig maken.

Dit jaar is het geen pompier maar ons nieuwe voertuig zal niet moeten onderdoen. Het moet eigenlijk geheim blijven maar ik denk dat reeds 1/3 van de VUB nu al weet wat het zal zijn.

Wie het echter nog niet te weten is gekomen, moet dan maar komen kijken! Zoals vorig jaar zullen de regionale kringen de stoet openen. Voor ons rijdt er nog een kleine camion van BSG en FOLKLORE, maar daar kijk je gemakkelijk over... Verder heb ik hier niets aan toe te voegen, behalve: zuipt, zingt, drinkt, danst, maar vergeet vooral niet:

een St-Vé zonder geweld = een geweldige St-Vé.

Tommie

Senior AVSG '93-'94

Na de Stoet: Gratis VAT

vanaf 23 uur

Spetterende MEGA FUIF

Dit alles in café

met toestemming van R.K.

Na St Vé
Vanaf 20U.30

Goelasj A VOLONTE
IN Café DEN BROSSER

(vooraf inschrijven in DEN BROSSER)
(Slechts 300 Fr)

KULTUURKRANT

TREFFCENTRUM Y' - DIENST KULTUUR

tel. 02/641 23 25 (23 26)

klassiek concert

Q-concerten

SUMMER SUNDAY van JOSEPH HOROVITZ 'A COMICAL TRAGICAL ECOLOGICAL PASTORALE'

Horovitz is bekend om zijn muzikale parodieën.

Hier brengt hij onder meer een koraal à la Bach waarin de vetgemeste dieren een ode brengen aan hun schepper, de Mens, de ware zin van hun leven en vooral van hun dood... Horovitz laveert door alle muzikale genres en stijlen en brengt een thema dat verrassend actueel is, maar geschreven in 1975, lang voor de groene beweging.

Programma

M. Ravel, Gaspard de la Nuit piano : Paul Hermesen
R. Rogers en A. Copland bariton : Marc Meersman
L. Williams en J. Horovitz het Tjil Uilenspiegelkor, Marc Meersman en Paul Hermesen dirigent. Wilfried Mondt

Woensdag 8 december - 20u - Aula Qa VUB - Inkom 150/300 bf.

film + expo

EDWARD SHERIFF CURTIS (1868-1952)

FOTOGRAVURES - The North American Indian

15 okt. tot 30 nov. 1993 - Gallery' en KK - Iedere werkdag 11u30 tot 17 u

Film

dinsdag 16 november 1993 - Aula QB
In het kader van de fototentoonstelling over Curtis worden levens drie uitzonderlijke documentaire films vertoond door of over Edward Curtis

In the land of the war canoes: Kwakwaka'wakw Indian life on the Northwest Coast van Edward S. Curtis (47 minuten)

Uitgegeven en restored door George Quimby and Bill Holm.
Een saga over het leven van de Kwakwaka'wakw, gefilmd in 1914 in Vancouver Island, British Columbia, Canada.

The Image maker and the Indians (17 minuten)

Uitgegeven en restored in 1973 door George I. Quimby, Bill Holm and David Gerth
Deze film toont hoe de fameuze pionier-fotograaf, Edward S. Curtis de eerste 'full-length' documentaire film over de Native American langs de Noordwest kust draaide.

The shadow catcher : Edward S. Curtis and the North American Indian

(88 minuten) van T.C. McLuhan, Director/Producer
Een film over Edward S. Curtis, fotograaf, antropoloog en filmmaker, die gekenmerkt wordt door de Kwakwaka'wakw dansers, een Navajo Yebechai Ceremonie en Curtis eigen inwijding in de Hopi Snake Fraternity.
De soundtrack bestaat uit originele indianenmuziek en hedendaagse Comanche variaties.

JO VOETS

30 vluchtige ontmoetingen op de steopen.
Vereniging: woensdag 8 december 1993 om 19 u in Gallery'
Openingsuren : iedere werkdag van 11u30 tot 17 u
8 dec. 1993 tot 8 januari 1994 - Gallery' en KK

MEXICO ... ANDERS

10 nov. tot 23 december 1993 - Centrale Bibliotheek VUB
De groots opgezette Mexicoparade van Europa! had geen plaats om deze, geëngageerde en controversiële foto's op te nemen in één van haar tentoonstellingen. Wij geven deze fotografen, meestal amateurs een kans hun werk voor te stellen. Een tijdje van de sluiser wordt hier opgelicht ... liefde, agressie, onmacht, geloof, ... binnen emoties vinden een uitlaatklep in ontroerende foto's.

Vereniging: woensdag 10 november 1993 om 19 u in de Centrale Bibliotheek
Openingsuren : maandag tot en met vrijdag van 9 tot 21 uur en zaterdag van 10 tot 16 uur

kreative ateliers

Informatie en inschrijvingen: Dienst Cultuur 02/641 23 25 of 23 26
Data : wettelijk, behalve in de vakantperiodes
Plaats : Gallery'
Prijs : 500bf. voor VUB studenten en personeel
1500bf. voor gewelensbezoekers en werklözen
2500bf. voor alle anderen
Zwart/wit fotografie : Maandag van 19 tot 22u Jurgen Rogiers, monitor
Theater : Maandag van 19 tot 22u Rufi De Smel, monitor
Modellekenen : Donderdag van 19 tot 22u Oswald Kuyken, monitor

symposium

THE THREE DAYS OF THE LEF : SIGNS-FICTION IS REALITY

woensdag 24 nov. 1993 - 9u - Aula Q

"Eerste dag" Arena Onder de Aula

09u00 Opening van de deuren (koffie)
09u30 PROF. H. DETHIER geeft een inleiding over CHARLES SANDERS PEIRCE en de diverse begrips- en toepassingsmogelijkheden van diens ideeëngoed i.v.m. beeld en filmanalyse.
Dank aan HENRI STORCK, allereerste ingeschrevene op de 3DL.
Standpunten van A. VANDENBUNDER, H. VAN LIER en S. KEULEERS omtrent TEKEN-BETEKENING- EN TRANSCENDENTIE: CHARLES SANDERS PEIRCE, met projectie van uittreksels uit "BLOW-UP" (ANTONIONI).

12u00 PROF. H. DETHIER concludeert.

12u30 Lunchpauze

"Tweede dag" La.T. Aula Qa

14u30 "LEF AND TOTEM" BERT BEYENS introduceert enkele Belgische La.T.-Kineasten die eer "TRANCHE DE VIE" brengen in woord én beeld.
Werden aangebigd: RUDOLF MESTDAGH, ROBBE DEHERDT, PAUL MEYER, HUGO KÉ, THIERRY ZÉNO en JEAN - JACQUES ADRIEN.

EN DAAR IS HIJ DAN, DE "Derde dag" : ONE NIGHT WITH JOE. Aula Qa
PROJECTIE BEELD- EN KLANK VAN JAN DE BREUCKER

19u00 Introductie van "TRANSCENDENTAL SOUND AND IMAGE TRACKS": oefeningen op de variabiliteit van betekenis (video), door JOHAN SWINNEN, directeur Nationaal Hoger Instituut & K.A.S.K. Antwerpen, daarna projectie van "T.S.I.T." N° 1(One)

"T.S.I.T." N° 2 ingeleid door RONALD GEERTS
"T.S.I.T." N° 3 ingeleid door Prof. DINA HELLEMANS
"T.S.I.T." N° 4 ingeleid door SANDRA SCHILLEMANS
Projectie van de korte speelfilm "SJAAN" in avant-première
Film opgedragen aan HENRI STORCK, ingeleid door ANDRE VANDENBUNDER
Mogelijkheid tot het invullen van het enquêteformulier (doctoraat van Jan de Breucker).

21u30 Wie het ingevuld geeft, krijgt een unieke aandenkenmap cadeau...
22u00 De dienst Cultuur van de V.U.B. biedt een drink aan onder de Aula.
Unieke confrontatie tussen de schilderijenreeks "SJAAN" en film.
Prof. Dr. WILLEM ELIAS formuleert hierbij enkele beschouwingen, geassisteerd door FTIM PAGARUSHA, diepleysycholoog van het nihil.

PROF. DOMIEN ROGGEN ROGGEN & ANDERE BEESTIGHEDEN

Tentoonstelling van driedimensionele collages.
Met en zonder tekens.
Openingsuren : 2 en 3 december van 11u30 tot 17 uur
i.s.m. LWK

2 en 3 december 1993 - Gallery' en KK

LA COMEDIE CRAPULE Macbeth tralala

Shakespeare schreef Macbeth voor meer dan drie personen, toch wist La Comédie Crapule dit probleem heilloos te ontzeilen en blijven er uiteindelijk enkel Macbeth, Lady Macbeth en Banquo over. Alle nevenrijtje wordt opgeofferd aan een rechtse rechttaan voorstelling waarin de acteur centraal staat. Een gedurfde, sobere en indringende bewerking van één van de meest klassieke theaterstukken...

"Wie slecht schaakt verliest eerst zijn paarden en dan zijn koningin" (Macbeth)

regie en bewerking : Peter Van damme
acteurs : Bart de Wilde, Arnoud Jacobs en Ton de Wit
scenografie : Patrick Durwaal
kostuums : Silvia Hol

Woensdag 1 december - 20u30 - Aula Qa VUB - Inkom 100bf.

concert

OPEN PODIUM

Een podium voor muzikanten. Wat doen we er mee?

Op maandag 6 december zal de Zwitsarse groep Mercury 4° F op ons podium optreden. Is dit het begin van iets nieuw?

maandagen 15, 22 en 28 november en 6 december vanaf 20u in het Kulturkaffee

DR. NERVE (USA)

Octet uit de New-Yorkse Knitting Factory olv gitarist Nick Didkovsky
"Terwijl het publiek naar adem staat te happen als gevolg van het furiëuze tempo-werk en het bombardement van muzikale hogstandjes dat op haar losgelaten wordt, baant de bemanning van deze op hol geslagen muzikale TGV zich spelendwijs en goad gehumeurd een weg door haar uitgebreide repertoir."

Rob Henke : trompet,zang
Leo Ciesla : drums
Yves Dubois : sopraansax
Greg Anderson : bas
Michael Lytle : op contrabasklarnet
Dave Douglas : trompet, baritontrumpet en effecten
Marc Wagnon : electronica en vibratoon
Nick Didkovsky : gitaar, zang

Donderdag 18 nov. 1993 - 21u - Kulturkaffee - gratis

U-TOTEM (USA)

U-Totem is de combinatie van SUUS en the Motor Totemist Guild, 2 bands die in de eighties actief waren in Los Angeles. De "Art-rock" van U-Totem omvat de sterkste karakteristieken van beide formaties : het abstracte en vocale van SUUS met de technische controle van Motor Totemist Guild. "Many contrasting moods splash against each other, forming snapshots of an artistic madman".

Emily Hay : zang, piccolo, fluit
Sanjay Kumar : piano, keyboard
Eric Johnson : sopraansax, fagot
James Gibsby : bass, percussie
David Kerman : drum, percussie

Donderdag 25 november - 21u - Kulturkaffee - gratis

BEVERLY JO SCOTT featuring DOUG DUFFEY (B-USA)

Na jaren van anoniem "backing-vocals" bij oa. Reggie (Technobatics), Verona (The Stereo MC) en Dani Klein verscheen in oktober haar tweede solo CD.

Naar aanleiding hiervan gaat Beverly Jo Scott samen met pianist Doug Duffey enkele akoestische optredens verzorgen in een aantal clubs.

Wanneer het buiten zal vriezen zal het Kulturkaffee omgelovend worden tot een boerigerie sauna. Met soul en R&B keren wij terug naar de bronnen van de R & Roll, niet direct een concert waar het KK aan gewend is maar je moet die stem eens horen...

Donderdag 2 december - 21u - Kulturkaffee - gratis

t Harochieblad

Deze rubriek is er om alle gefrustreerde geesten de kans te geven hun gal uit te spuien. Nozems aller tijden, verenig u Post julie briefje in de Moeial-brievenbus in de cafetaria (tussen kiosk en kassa).

De redactie heeft uit welingelichte en betrouwbare bron vernomen dat De Moeial een 'communistisch blaadje' is. Aangezien we nog geen imago hadden (wegens ziekte van onze pr- manager, die trouwens het interne pr- beleid voorrang gaf) was dit een zeer welkome suggestie. Om onze lieve, intellectuele en knappe lezertjes te belonen willen we dan ook onze oprechte dank betuigen door de organisatie van een fantastische wedstrijd. Zoek in deze Moeial minstens vijf marxistische vierkante centimeter. Gooi/ deponeer/ kots deze in onze brievenbus en maak kans op een exclusief gesprekje met onze (ingevroren) Karl, thee en koekjes inclus!!!!!!

Even diep ademhalen nu het nog kan.

Op 24 november wordt op de campus van de Vrije universiteit Brussel een ademvrije dag georganiseerd. Symbolisch of ironisch genoeg is deze dag bekend onder de titel 'zwarte zondag', de dag dat het Vlaams Blok zijn verkiezingsoverwinning behaalde. Een betere metafoor valt niet te vinden voor een manifestatie waarbij zwartgekleurde longen centraal staan. De gezonde luchtsnakkers zullen door de rokers worden aangemaand hun ademgedrag te laten onafgezien het feit of dat nu genetisch bepaald is of niet. Tenminste, zo wordt vriendelijk verzocht aan de antilumers. Als u een overtuigd roker bent, eventueel in bekeerde versie, kan u zich tegoed doen aan het plakken van stickers met als ingenieus opschrift "tussen ons geen lucht". 'Mens sana in corpore sano' heeft blijkbaar afgedaan. Ook kan u voortaan uw recycleerbare balpoint (vers van het uitverdersalon) thuis laten en schrijven met een koolstofmnoxide uitbrakende viltstift.

Als u met kleurtjes wilt schrijven moeten wij U teleurstellen daar zwart de enige getoeloorde kleur is die dag. De uiteindelijke doelstelling van deze actie is ongetwijfeld om van de VUB de Ademvrije Universiteit van Brussel te maken. Helaas heeft dit initiatief als gevolg dat het begrip 'vrij' hierdoor wel een heel andere betekenis krijgt. De onverdraagzaamheid heeft in dit geval niets met nationaliteiten te maken. Op basis van een verschil in kenmerk (fenotype in de genetica) namelijk roken of niet wordt een gelijkshakelingsactie ondernomen. Dat hierdoor de smog haar intrede doet is een dilemma waar op zijn minst rekening mee moet worden gehouden in dergelijke campagnes. Niets is daarvan te merken. De paffer wordt daarentegen verzocht om de ademhaler 'hoffelijk' te wijzen op het ademverbod. Bovendien krijgen personeelsleden de toestemming (!) en moeten worden aangespoord om hun longinhoud te laten testen via gestandaardiseerde testen en onmiddellijke computerverwerking. Er wordt van u verwacht deze de twee liter niet overschrijdt want de VUB moet het voorbeeld geven. Heil Heil

Heil de hogstersrage. Onze vraag luidt: hoe zit het met de mentale af-takeling van de VUB. Gaat daar binnenkort ook een stickercampagne voor gevoerd worden of mogen wij daar nog zelf over beschikken?

BSG AGENDA.

ZAAL

Maandag 22 nov.	Pers TD
Dinsdag 23 nov.	Solvay TD
Woensdag 24 nov.	PPK Top 100 TD
Donderdag 25 nov.	Biotecho TD
Zondag 28 nov.	LWK Cantus
Maandag 29 nov.	WK
Dinsdag 30 nov.	KBS TD
Woensdag 1 dec.	KEPS
Donderdag 2 dec.	AVSG
Zaterdag 4 dec.	VO Kodewez TD
Zondag 5 dec.	KEPS cantus
Maandag 6 dec.	WL

ANDERE

Dinsdag 23 nov.	BM : Zwemmen in Londerzeel
Vrijdag 3 dec.:	BSK doop
Maandag 6 dec.:	RPGC : gratis vat in Sham.
	Sinterklaas. Zet uw schoen !

JETTE

Maandag 22 nov.:	FK Week Voordracht Aula P. Brouwer Jette
Dinsdag 23 nov.:	FK : Bierwedstrijd café De Boerkes
Woensdag 24 nov.:	FK : Overall-Cantus +TD
Donderdag 25 nov.:	GK : Film Aula Brouwer
Vrijdag 26 nov.:	Weekend (26/11-28/11)
Woensdag 1 dec.:	GK : Keldercantus III- TD zaal Jette
Donderdag 2 dec.:	GK : Romeinse toga TD
	GK.: Film Aula Brouwer

FILMS

Maandag 22 nov.:	HILOK
Dinsdag 23 nov.:	LIA:
	Patriot Games
Woensdag 24 nov.:	Pers : Summersby
Donderdag 25 nov.:	KB : Salt on our skin
	Canpina : Fortress
Maandag 29 nov.:	BM : Scent of a Woman
Dinsdag 30 nov.:	PK : Sneakers
Woensdag 1 dec.:	WL: Les Visiteurs
Donderdag 2 dec.:	PPK : Alive
	FA : Single White Female

De Moeial

Tweweekelijks studenten-tijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met het Brussels Studentengenootschap, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur.

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel. 02/641.23.38
fax 02/641.23.62

Coördinator
Jurgen Oste

Redactie
Haroun Amira,
Karin V., Michel V.H., Anna,
Steven

Medewerkers
Jack Van Handenhove, Sami
L & M, Aagje,
Stefan, Patrick, Geert A.

Illustraties
Geert Rondou,
Wim Castermans,
archieff

Verantwoordelijke uitgever
Karin Verelst
Pleinlaan 2, 1050 Brussel

De Redactie is niet verantwoordelijk voor artikelen van het BSG en VO.